ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМАУ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 18 (613) | Субота, 1 чэрвеня 1985 года. | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап

Са сходу камсамольскага актыву

ПАВЫШАЦЬ ГРАМАДСКУЮ АКТЫЎНАСЦЬ

24-га красавіка адбыўся сход камсамольскага актыву універсітэта, на якім па дакладу сакратара камітэта ЛКСМБ В. Асіпенкі было абмеркавана пытанне «Удасканальванне дзейнасці камітэта камсамола універсітэта па развіццю грамадска-палітычнай актыўнасці студэнцкай моладзі». На сходзе выступілі студэнтка 2-га курса біялагічнага факультэта, намеснік сакратара камітэта камсамола факультэта па ідэалагічнай рабоце **Н. Лазоўская**; чацвёртакурсніца матфака **А. Жосткіна**; сакратар камітэта камсамола фізічнага факультэта **В. Пракапенка**; студэнтка 3-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта **С. Якаўлева**; другакурсніца эканомфака **А. Унукоўская**, сакратар парткома ГДУ **М. І. Старавойтаў**.

На сходзе была абмеркавана пастанова ЦК КПСС «Аб мерах па пераадоленню п'янства і алкагалізму» і прынята рашэнне да 15 чэрвеня бягучага года распрацаваць комплекс мер, накіраваных на выкананне гэтай пастановы.

Разгледжана арганізацыйнае пытанне. У састаў камітэта ЛКСМБ ГДУ ўведзены малодшы навуковы супрацоўнік НДС **В. В. Сцяпура**.

На сходзе адзначалася, што камітэт камсамола універсітэта бачыць сваю галоўную задачу ў выхаванні моладзі ў духу камуністычнай ідэйнасці, актыўнай жыццёвай пазіцыі. У цэнтры яго ўвагі, камсамольскіх бюро факультэтаў і груп стаяць пытанні глыбокага вывучэння студэнтамі грамадскіх навук, якія з'яўляюцца асновай фарміравання ў юнакоў і дзяўчат палітычнай культуры і камуністычнай маралі. Камсамольская арганізацыя настойліва дабіваецца таго, каб кожны студэнт быў падрыхтаваны ідэалагічным байцом, умелым і актыўным прапагандыстам, на справе садзейнічаў развіццю і ўмацаванню сацыяльна-эканамічных, ідэалагічных і маральных прынцыпаў, вызначаных Канстытуцыяй СССР. Для гэтага выкарыстоўваецца такая форма палітыка-выхаваўчай работы як Ленінскі залік, які дазваляе камсамольцам звяраць сваё жыццё, учынкі з ленінскай думкай, ацэньваць працу, вучобу, маральныя пазіцыі, грамадскую актыўнасць студэнцкай моладзі. Як станоўчае было адзначана пастаяннае ўзбагачэнне практыкі правядзення Ленінскага заліку новымі ідэямі, якія адказваюць сучасным патрабаванням камуністычнага выхавання моладзі. Адна з такіх ідэй — правядзенне ў камсамольскіх арганізацыях факультэтаў палітычнага заліку, які ставіць сваёй мэтай пашырэнне палітычнага кругагляду моладзі.

За апошнія гады камітэтам камсамола ГДУ накоплены пэўны вопыт укаранення грамадска-палітычнай практыкі студэнтаў з тым, каб выпрацаваць у кожнага юнака і дзяўчыны неабходныя веды і навыкі арганізатарскай і грамадска-палітычнай дзейнасці ў калектыве. Аднак недахопаў у гэтым напрамку работы яшчэ вельмі многа, над чым, як гаварылася на сходзе, трэба папрацаваць.

У развіцці грамадска-палітычнай актыўнасці студэнцтва важная роля належыць факультэту грамадскіх прафесій. Аднак у апошні час работа на ФГП не вядзецца на належным узроўні, у чым немалая віна камсамольскага актыву ГДУ. Таму ўвага камсамольскіх бюро, камітэтаў камсамола факультэтаў была звернута на актывізацыю дзейнасці ФГП.

На сходзе актыву была прынята разгорнутая пастанова, накіраваная на далейшае ўдасканальванне грамадска-палітычнай актыўнасці студэнтаў ГДУ.

НАВУКОВА-ВЫТВОРЧЫЯ АТРАДЫ: ПЕРШЫЯ КРОКІ

У ЦЕСНАЙ СУВЯЗІ

У вырашэнні пытання дэфіцыту рабочай сілы важная роля адводзіцца студэнтамі і навучэнцамі сумяшчэнню вучобы з грамадска карыснай працай. Бюро ЦК ВЛКСМ адобрыла дзейнасць ВНУ Ленінграда, Адэсы, Варонежа па прыцягненню студэнтаў, якія жадаюць працаваць на ўмовах няпоўнага рабочага дня і тыдня.

Па рашэнню камітэта камсамола, цэнтральнага савета па НДРС у нашым універсітэце створаны студэнцкія навукова-вытворчыя атрады. У пачатку бягучага года на кафедры эканомікі працы пачаў дзейнічаць студэнцкі НВА «Эконт». Гэта першы ў вобласці і ў рэспубліцы атрад такога тыпу. Асноўнай яго задачай з'яўляецца развіццё ў студэнтаў навыкаў самастойнай работы па спецыяльнасці, далучэнне іх да актыўнай навукова-даследчай работы.

У адпаведнасці з дагаворам аб сацыялістычным супрацоўніцтве паміж ГДУ і Гомельскім заводам вымяральных прыбораў атрад «Эконт» пачаў сваю работу на гэтым прадпрыемстве. Ён будзе дзейнічаць круглы год, яго члены працуюць на заводзе ў вольны ад заняткаў час. Перш чым трапіць у састаў атрада, кандыдаты праходзяць на заводзе стажыроўку ў час тэхніка-эканамічнай практыкі. Затым найбольш падрыхтаваныя залічваюцца на вакантныя пасады інжынерна-тэхнічных работнікаў і працуюць у навукова-вытворчым атрадзе ў якасці выканаўцаў.

З першых дзён актыўна ўключыліся ў работу НВА студэнты старэйшых курсаў эканамічнага факультэта М. Шаевіч, М. Сівенка, Ф. Белаш, Н. Шпакоўскі.

Разам з работнікамі аддзела галоўнага тэхнолага завода студэнты прымалі ўдзел у правядзенні атэстацыі тэхналагічных працэсаў. Імі было праведзена шмат хранаметражаў вытворчых аперацый, зроблен аналіз адхіленняў дзеючых норм ад норм, разлічаных па прагрэсіўных тэхналагічных працэсах. Вялікую работу члены атрада праводзяць і па ўдасканальванню арганізацыі працы ў цэхах асноўнай і дапаможнай вытворчасці. Добрую ацэнку працы студэнтаў даюць прадстаўнікі прадпрыемства. Задаволены работай у навукова-вытворчым атрадзе і самі яго члены. Яны маюць магчымасць апрабаваць свае веды непасрэдна на вытворчасці, атрымаць добрыя навыкі ў навукова-даследчай рабоце.

Аб выніках сваёй работы члены НВА «Эконт» паведамілі на студэнцкай навуковай канферэнцыі.

Г. ЛІСКОЎ,
камандзір атрада,
асістэнт кафедры
эканомікі працы.

У ПАРТКОМЕ

На чарговым пасяджэнні партыйнага камітэта, якое адбылося ў мінулую сераду, абмеркавана пытанне «Аб рабоце і партыйным кіраўніцтве шматтыражнай газетай «Гомельскі універсітэт» у святле патрабаванняў пастановы ЦК КПСС «Аб далейшым паляпшэнні дзейнасці раённых і гарадскіх газет», прынятай у чэрвені мінулага года.

Справаздачу аб рабоце рэдакцыі газеты «Гомельскі універсітэт» зрабіў яе рэдактар У. П. Балога. Па абмяркоўваемаму пытанню выступілі намеснік сакратара камітэта камсамола па ідэалагічнай рабоце В. І. Шэвелева, старшыня прафкома М. Н. Мурашка, загадчык лабараторыі тэхнічных сродкаў навучання У. П. Чысцік, рэктар ГДУ Б. В. Бокуць, сакратар парткома М. І. Старавойтаў.

У цэлым работа рэдакцыі універсітэцкай шматтыражкі ацэнена станоўча. Разам з тым указана на асобныя недахопы, на неабходнасць далейшага паляпшэння партыйнага кіраўніцтва сваім друкаваным органам.

Па абмеркаванаму пытанню прынята адпаведная пастанова.

Студэнцкія канферэнцыі

ПАДЗЕІ ГІСТАРЫЧНАГА ЗНАЧЭННЯ

Народы Савецкага Саюза і братніх сацыялістычных краін, уся сусветная прагрэсіўная грамадскасць урачыста адзначылі 40-годдзе Перамогі над фашысцкай Германіяй. Гэтай знамянальнай падзеі былі прысвечаны дзве навуковыя канферэнцыі студэнтаў-гісторыкаў, арганізаваныя кафедрай усеагульнай гісторыі. На першай з іх былі падведзены вынікі навукова-даследчай работы студэнтаў за мінулы год, другая поўнасцю была прысвечана 40-годдзю Перамогі савецкага народа ў Вялікай Айчыннай вайне і 30-годдзю ўтварэння Варшаўскага Дагавору.

Юбілейную канферэнцыю адкрыў загадчык кафедры ўсеагульнай гісторыі дацэнт Р. Р. Лазько. Ва ўступным слове ён падкрэсліў палітычную актуальнасць канферэнцыі, адзначыў гістарычную заслугу савецкага народа і яго Узброеных Сіл у другой сусветнай вайне, якія не толькі разграмілі нямецка-фашысцкіх захопнікаў і адстаялі незалежнасць сваёй Радзімы, але і вызвалілі ад фашысцкага іга народы Еўропы.

Вядучае месца на канферэнцыі заняла крытыка буржуазнай гістарыяграфіі класавай сутнасці фашызму, прычын і характару другой сусветнай вайны, ролі СССР у разгроме фашысцкай Германіі і яе саюзнікаў. У дакладзе студэнта-завочніка М. Пушчака (навуковы кіраўнік — дацэнт Л. М. Гаранін) «Крытыка заходнегерманскай буржуазнай гістарыяграфіі фашызму» быў дадзены адпор буржуазным гісторыкам ФРГ, якія ўсяляк спрабуюць сказіць класавую сутнасць фашызму.

У ходзе разгарнуўшайся дыскусіі была звернута ўвага на актывізацыю ў краінах НАТО напярэдадні 40-годдзя Перамогі фальсіфікацыі ролі Савецкага Саюза ў другой сусветнай вайне. Пяцікурснік В. Біч, напрыклад, гаварыў аб ажыўленні рэваншыстаў у ФРГ, якія праз 40 гадоў пасля краху гітлераўскага рэйха падаюць галасы, апланваюць тэрыторыі на Усходзе, патрабуюць перагляду вынікаў вайны.

Важным напрамкам у рабоце канферэнцыі з'явілася абмеркаванне пытанняў пралетарскай салідарнасці, інтэрнацыяналізму савецкага народа, усяго прагрэсіўнага чалавецтва з рэвалюцыйным працэсам у краінах Еўропы і Азіі. Так, у дакладзе студэнта 5-га курса І. Іванова (навуковы кіраўнік — кандыдат гістарычных навук В. Ф. Маслюкоў) на дакументальным матэрыяле была паказана дапамога працоўных Беларусі в'етнамскаму народу ў гады вайны з амерыканскім імперыялізмам. Салідарнасці рабочага класа Польшчы з рэспубліканскай Іспаніяй было прысвечана выступленне пяцікурсніка Г. Лаечкі (навуковы кіраўнік — дацэнт Р. Р. Лазько).

Глыбока сімвалічна, што 40-годдзе Перамогі над фашысцкай Германіяй савецкі народ і народы братніх краін адзначылі адначасова з 30-годдзем арганізацыі Варшаўскага Дагавору. Паміж гэтымі падзеямі, якія зрабілі вялікі ўплыў на ўвесь ход сусветнай гісторыі, існуе глыбокая ўнутраная сувязь: у барацьбе з гітлераўскім фашызмам прайшлі суровую праверку пралетарскія прынцыпы сумеснай абароны заваёў сацыялізму. З цікавасцю ўдзельнікі канферэнцыі заслухалі даклад Т. Баяню «Мірныя ініцыятывы краін-удзельніц Варшаўскага Дагавору ў 70-х пачатку 80-х гадоў». Дакладчыца адзначыла, што Варшаўскі Дагавор з'яўляецца ваенна-палітычным саюзам новага тыпу. Галоўнай яго мэтай з'яўляецца барацьба за мір і бяспеку народаў, што яшчэ раз было падкрэслена вышэйшымі партыйнымі і дзяржаўнымі кіраўнікамі краін-удзельніц Варшаўскага Дагавору ў час падпісання «Пратакола аб працягу тэрміну дзеяння Варшаўскага Дагавору» 26 красавіка 1985 года».

У цэлым канферэнцыя прайшла на высокім ідэйна-тэарэтычным і навуковым узроўні. У яе рабоце прынялі ўдзел студэнты-гісторыкі і выкладчыкі кафедры ўсеагульнай гісторыі.

А. БАБКОЎ,
асістэнт кафедры
ўсеагульнай гісторыі,
кіраўнік студэнцкага
навуковага гуртка.

МЕДАЛІ— ВЕТЭРАНАМ ПРАЦЫ

У калектыве ГДУ шмат выкладчыкаў і супрацоўнікаў, чыя працоўная дзейнасць доўгі час звязана з вядучай вышэйшай навучальнай установай Беларускага Палесся. Нядаўна выканком Гомельскага абласнога Савета народных дэпутатаў ад імя Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР за шматгадовую, добрасумленную работу ўзнагародзіў 13 чалавек медалём «Ветэрану працы». Іх удастоены загадчык кафедры беларускай мовы прафесар У. В. Анічэнка, дэкан эканамічнага факультэта прафесар У. Д. Арэшчанка, дворнік галоўнага корпуса Ф. А. Азаранка, былы старшы выкладчык кафедры алгебры і геаметрыі М. К. Глыбін, дацэнт кафедры гісторыі СССР і БССР Г. С. Еўдакіменка, дацэнт кафедры палітэканоміі М. М. Маёраў, былы дацэнт гэтай кафедры Л. А. Цяцерына, прафесар кафедры філасофіі М. І. Рубцоў, дацэнт гэтай кафедры У. С. Сідараў, дэкан завочнага факультэта дацэнт А. В. Саннікава, дацэнт кафедры гісторыі КПСС Я. А. Семянчук, загадчык кафедры педагогікі і псіхалогіі прафесар І. Ф. Харламаў, загадчык кафедры батанікі і фізіялогіі раслін прафесар Ф. М. Харытановіч.

Медалі ўзнагароджаным уручыў на Савеце універсітэта рэктар акадэмік АН БССР Б. В. Бокуць. Ён горача павіншаваў ветэранаў з высокай ацэнкай іх працы, пажадаў ім добрага здароўя і новых поспехаў на карысць нашай Радзімы

У СТУДЭНЦКІХ ТВОРЧЫХ КАЛЕКТЫВАХ

ГАНАРОВАЕ ЗВАННЕ—НАРОДНЫ

ТОЕ, аб чым марыць кожны самадзейны творчы калектыў, — называцца народным — стала явай для студэнцкага тэатра «І т. п...» нашага універсітэта. Пасля апошняга з ліку пастаўленых на студэнцкай сцэне спектакляў— «Горад на світанні» па п'есе А. Арбузава—калектыву тэатра прысвоілі ганаровае званне народнага. Да гэтага высокага прызнання сваёй творчай сталасці калектыў на чале з яго рэжысёрам, акцёрам абласнога драматычнага тэатра Аляксеем Міхайлавічам Бычковым ішоў праз пастаянны пошук, яднанне аматараў тэатральнага мастацтва ў сапраўдны творчы калектыў, праз павышэнне ўзроўню выканаўчага майстэрства.

Вядомаму савецкаму рэжысёру Георгію Таўстаногаву належаць словы: «Вельмі важна, каб чалавек пайшоў з тэатра ўсхваляваным. У адваротным выпадку праца акцёра страчвае сэнс». Выказванне гэта — не толькі аб прафесіянальным тэатры, дзе ўсё без выключэння падпарадкавана асноўнай мэце: праз эмацыянальную будову «прабіцца» да сумлення чалавека. Сыграць сваю ролю так, каб глядач не застаўся абыякавым, павінен і кожны самадзейны артыст. І гэтую вялікую адказнасць перад глядзельнай залай, іх суддзёй, добра разумеюць акцёры «І т. п...». Інакш не былі б так прыхільна прыняты гледачамі пастаўленыя на студэнцкай сцэне спектаклі.

Тэмы чалавечай дабраты, адказнасці за свае ўчынкі («Жорсткія гульні» А. Арбузава), выкрыцця адмоўных з'яў тагачаснай і сённяшняй рэчаіснасці («Лазня» У. Маякоўскага, «Да трэціх пеўняў» В. Шукшына), чысціні сумлення ў складаных жыццёвых сітуацыях («Ноч пасля выпуску» В. Тэндракова) не пакінулі нас абыякавымі. Апошняя ж прэм'ера — спектакль «Горад на світанні» — падвяла вынік доўгай і карпатлівай працы самадзейных артыстаў, стала этапнай у гісторыі універсітэцкага тэатра.

Поспех спектаклю — рэпартажу з працягам у двюх частках — як жанрава акрэслена п'еса А. Арбузава, прадвызначыла саса яго тэма. Тэма энтузіязму, запалу, апантанасці камсамольцаў 30-х гадоў, якія разам з горадам сваёй мары будавалі і сябе. Цудадзействам мастацтва, публіцыстычнай рамантыкі п'есы сённяшняя моладзь стала прыналежнай да подзвігу юнакоў і дзяўчат далёкіх трыццатых, якія далі вытокі невычарпальнай энергіі моладзі Краіны Саветаў, праклаўшай шлях ад горада ў глухой тайзе да вяршынь космасу.

Але ж не толькі цікавы рэпертуар прынёс тэатру «І т. п...» прызнанне. Ёсць яшчэ і другі бок справы — састаў акцёраў. Іх у тэатральным калектыве — 30, розных па характару, узросту, магчымасцях. Некаторыя тут ужо «ветэраны», у другіх творчае жыццё толькі пачынаецца. Але якім бы ні быў па працягласці іх творчы шлях, усіх аб'ядноўвае адно — жаданне іграць на сцэне самааддана, натхнёна, творча, каб глядач верыў ім да канца, суперажываў разам з іх героямі.

Ганарова называцца народным калектывам, але і вельмі адказна. Гэта разумеюць рэжысёр тэатра А. М. Бычкоў, самадзейныя акцёры. Пацвярджаць высокае званне яны пастараюцца сваімі новымі цікавымі пастаноўкамі. А мы, гледачы, з нецярплівасцю будзем чакаць, калі ў чарговы раз адкрыецца заслона, выйдуць на універсітэцкую сцэну артысты, і мы ацэнім убачанае гарачымі і працяглымі апладысментамі.

Т. ДУБЯК.

Глядач— аб спектаклі

ТЭМА, ЯКАЯ ХВАЛЮЕ

Зварот студэнцкага тэатра «І т. п...» да п'есы А. Арбузава «Горад на світанні» — не выпадковы. У ёй закрануты праблемы, якія не страцілі сваёй актуальнасці і ў нашы дні, хаця час дзеяння далёкі ад нас на пяць дзесяцігоддзяў. Трэба адзначыць, што ўвесь пафас спектакля выражаны ў гераізме тых гадоў, ва ўпэўненасці камсамольцаў у даручаную ім партыяй справу, у той самааддачы, з якой яна выконваецца. Сучаснасць, суаднесенасць з сённяшнім днём адчуваецца не толькі ў распрацоўцы вобразаў асобных прадстаўнікоў камсамола. Гэта не толькі расказ аб энтузіязме і цяжкасцях тых дзён, гэта яшчэ і разважанне над чалавечымі лёсамі, над пытаннямі кіраўніцтва камсамольскімі масамі, над метадамі работы ў калектыве. Нават лірычная тэма або, лепш сказаць, тэма кахання ў спектаклі набывае нейкае катэгарычнае і рэзкае аблічча. Узаемаадносіны паміж Зорыным і Корневай складваюцца вельмі хутка і гэтак жа хутка распадаюцца. І іх выканаўцы (І. Іваноў і Н. Дабравольская) даюць толькі знешні малюнак свайго пачуцця. Наогул, трэба сказаць, что вобразы і сюжэтныя лініі, выведзеныя ў спектаклі, распрацоўваюцца зыходзячы з адной задачы — ярка, без паўтаноў расказаць аб той нялёгкай працы, якую выконвалі камсамольцы ў гады будаўніцтва горада на світанні — Камсамольска-на-Амуры. І толькі адзін вобраз стаіць неяк асобна, хаця і ўносіць патрэбныя фарбы ў агульны ход прадстаўленага дзеяння. Гэта вобраз Альтмана (А. Скрыпкін), адчуваецца штосьці лірычнае і летуценнае ў яго характары. Гэтая летуценнасць, мары героя аб будучым горадзе даюць магчымасць адчуць гледачам усю правамернасць тых спрэчак і той працы, якую ўкладваў кожны.

Увесь ход дзеяння першай часткі п'есы падрыхтоўвае яе кульмінацыйны момант—уцёкаў Зорына, Кротава і Альтмана, і затым, як апошні штрых сюжэтнага развіцця гэтай лініі, гучаць словы Аляксея (І. Іваноў), у якіх адчуваецца і барацьба з самім сабой і ў той жа час нежаданне зразумець тых людзей якім ён здрадзіў. Уся другая частка — гэта зусім іншая праблема. Калі ў першай дзеі спектакля паказана барацьба чалавечых характараў і барацьба пачуццяў, то ў другой — барацьба двух процілеглых пунктаў гледжання на камсамольскае кіраўніцтва, на метады будаўніцтва. Пачуццям і яркім эмоцыям тут удзелена менш месца.

На жаль, не ўсе вобразы ўдаліся ў спектаклі так, як скажам Белавуса (А. Нікалаенка), Альтмана (А. Скрыпкін), Жмялькова (В. Русакоў), Корневай (Н. Дабравольская), Зябліка (І. Башкінцаў) і іншых, у якіх адчувалася асноўная лінія характару, вытрыманая ад пачатку да канца п'есы. Стварaецца ўражанне, што некаторыя з герояў, выведзеныя на сцэну, служаць толькі фонам для ўжо названых вышэй персанажаў Так, напрыклад, учынак Наташы (Т. Праўдзівая) слаба падрыхтаваны. Забойства ёй Алёнушкіна (В. Дубік) выглядае хутчэй выпадковым, чым асэнсаваным дзеяннем. Некаторую павярхоўнасць і схематычнасць трэба адзначыць і ў раскрыцці вобраза Аксаны (Н. Калесніка-ва). На жаль, складвалася ўражанне, што яе вобраз неабходны толькі для падтрымкі асноўнага сюжэтнага хода, а сам па сабе ён не заключае той глыбіні, якая вызначае індывідуальнасць.

Няма неабходнасці гаварыць аб тым, што спасылка на непрафесіяналізм акцёраў не здымае з іх адказнасці за асобныя няўдачы або недапрацоўкі. Трэба пажадаць выканаўцам роляў у апошнім пастаўленым спектаклі і ўсяму калектыву тэатра, каб нават нязначныя эпізоды выглядалі такімі ж пераканаўчымі, як і асноўныя.

Своеасаблівая форма пастаноўкі спектакля. Дзеючыя асобы выходзяць на сцэну непасрэдна з глядзельнай залы, многія рэплікі, што дапамагаюць выявіць унутраны стан герояў, удзельнікі спектакля гавораць таксама з радоў гледачоў. Гэта наладжвае патрэбны кантакт з залай і робіць яе саўдзельніцай адбываючыхся падзей.

Думаецца, што і ў далейшым самадзейныя артысты будуць разам з рэжысёрам тэатра А. М. Бычковым шукаць новыя хвалюючыя тэмы, а значыць у нас, гледачоў, адбудуцца новыя сустрэчы з мастацтвам.

А. ДЗЕДЗІКАВА,
студэнтка гр. Р-22
гісторыка-філалагічнага факультэта.

НА ЗДЫМКУ: сцэна са спектакля «Горад на світанні».

Фота В. Ткачэнкі.

Цвярозасць — норма жыцця

СВОЕЧАСОВЫЯ МЕРЫ

Апублікаваныя ў друку дакументы аб мерах па пераадоленню п'янства і алкагалізму служаць справе ўмацавання здароўя савецкага чалавека, маральнага і сацыяльнага самаадчування, інтарэсам усяго грамадства.

Чалавек п'е горкую. Ён наносіць шкоду свайму здароўю, нясе пакуты сям'і і блізкім, перашкаджае нармальна працаваць калектыву наносіць маральныя і матэрыяльныя страты грамадству Рэалізацыя новых мер, прадугледжаных партыяй і ўрадам, наблізіць наша грамадства да цвярозасці як нормы жыцця.

Прадугледжаныя меры строгія, але справядлівыя Яны ўлічваюць думку савецкіх людзей, якія аднадушны ў тым, што злоўжыванне алкаголем трэба выкараніць раз і назаўсёды. У апублікаваных дакументах вызначана ступень адказнасці за знаходжанне на рабоце ў нецвярозым стане і распіццё там спіртнога, за парушэнне правілаў гандлю ім. Асабліва строга ў сувязі з гэтым пастаўлена пытанне аб маральным абліччы кіраўніка, камуніста, камсамольца. За схільнасць да спіртных напіткаў, за наладжванне выпівак на рабочым месцы давядзецца адказваць з ўсёй строгасцю.

Узмацняецца роля і пашыраюцца паўнамоцтвы працоўных калектываў. Ім належыць асаблівая роля ў перавыхаванні аматараў выпіўкі. Тут усё навідавоку: і чалавек, і яго непрыстойныя паводзіны, і страты, якія п'яніца прыносіць астатнім членам калектыву. Тут і павінны сказаць таварышы па рабоце сваё цвёрдае слова: «Хочаш быць з намі, хочаш быць нам таварышам не ганьбі добрае імя работніка»

Весці больш рашучую і непрымірымую барацьбу з аматарамі выпіўкі павінны таварыскія суды, якія ёсць у кожным працоўным калектыве. Не ўпускаць ніводнага выпадку злоўжывання алкаголем ні дома, ні на рабоце, трымаць аматараў «зялёнага змію» у пастаянным полі зроку, каб яны адчулі, што мірыцца з імі ніхто не будзе — вось надзённыя задачы членаў таварыскіх судоў.

Рашучыя меры партыі і дзяржавы па пераадоленню п'янства і алкагалізму, безумоўна, будуць садзейнічаць выпрацоўцы ў кожнага чалавека імкнення да цвярозага спосабу жыцця, і ажыццяўленне гэтых мер — справа ўсіх і кожнага.

М. ГАПЕЕВА,
старшыня таварыскага суда ГДУ.

ВЫКАРАНІЦЬ ЗЛО

Савецкія людзі маюць матэрыяльныя і духоўныя магчымасці для ўсё больш поўнага развіцця асобы. Але важна, каб грамадзянін СССР умеў імі разумна карыстацца. Камуністычная партыя бачыць адну з важнейшых задач у мэтанакіраваным фарміраванні разумных патрэб асобы. Але, на жаль, ёсць у нас яшчэ людзі, якія наносяць маральныя і матэрыяльныя страты грамадству — гэта аматары спіртнога, ці проста п'яніцы.

Каб выкараніць гэта сацыяльнае зло, партыя і ўрад прынялі адпаведныя дакументы, якія цяпер горача абмяркоўваюцца савецкімі людзьмі. Не засталіся ў баку ад гэтага і мы, студэнты трэцяга курса гістфіла — будучыя гісторыкі. Мы аднадушна заявілі на сваім сходзе: у сучасных умовах, калі ўсё паўней раскрываюцца вытворчыя сілы сацыялізма, перавага сацыялістычнага ладу жыцця, асаблівае значэнне набывае строгае захаванне прынцыпаў камуністычнай маралі. А гэта гаворыць аб тым, што сярод нас не павінна быць месца п'яніцам і дэбашырам прыхільнікам «узняць настрой» спіртнымі напіткамі.

Мы, студэнты, поўнасцю падтрымліваем пастановы партыі і ўрада, лічым, што аматараў «зялёнага змія» не павінна быць асабліва сярод моладзі, чыё жыццё ў далейшым вызначыць лёс нашай краіны, будзе прыкладам для падрастаючага пакалення.

Барацьбу з п'янствам і алкагалізмам, выхаванне цвярозасці, як залогу моцных духам і целам, камсамольцы нашай групы бачаць у аснове сваёй будучай работы. Гэта тэма стане бягучым летам састаўной часткай дзейнасці нашых лектарскіх груп і агітбрыгад у перыяд трэцяга працоўнага семестра.

«П'янству — бой, няма месца алкагалізму сярод моладзі» — гэтыя словы павінны стаць дэвізам усіх савецкіх студэнтаў.

І. ЭСМАНТОВІЧ,
камсорг гр. Г-31
гісторыка-філалагічнага факультэта,
адказная за палітыка-выхаваўчы сектар
камітэта ЛКСМБ ГДУ.

Да 80-годдзя з дня нараджэння народнага паэта БССР Петруся Броўкі

4-га чэрвеня на гісторыка-філалагічным факультэце адбудзецца канферэнцыя, прысвечаная юбілею П. Броўкі. У яе праграме — літаратурная кампазіцыя па творах народнага паэта, сустрэча з братам Пятра Усцінавіча А. У. Броўкам. Запрашаем усіх жадаючых. Пачатак — у 13 гадзін. 30 мін.

«РАДАСЦЬ ЖЫЦЦЯ ЗРАБІЛА З МЯНЕ ПАЭТА»

У шэрагу выдатных дзеячаў шматнацыянальнай савецкай літаратуры ганаровае месца належыць лаўрэату Ленінскай прэміі, народнаму паэту БССР, Герою Сацыялістычнай Працы Петрусю Броўку. Творчасць гэтага выдатнага пісьменніка-камуніста заваявала шырокае прызнанне далёка за межамі роднай Беларусі.

Стаўшы паэтам, Пятрусь Броўка ніколі не ведаў спакою ад няўтольнай прагі жыцця: ён заўсёды некуды спяшаўся, гарэў чаканнем новага, непазнанага, неадкрытага, заўсёды быў чалавекам няўрымслівай, жыццелюбівай душы. Ужо ў яго першых вершаваных зборніках адчуваецца вялікі маральны патэнцыял паэта-грамадзяніна, яго шчырае жаданне сказаць «пра час і пра сябе».

Развіццё паэтычнага таленту П. Броўкі праходзіла надзвычай інтэнсіўна і плённа. Дастаткова нагадаць такія зборнікі, як «Шляхамі баравымі», «Дарога жыцця», «Сонечнымі днямі», «Цвёрдымі крокамі», якія адбіваюць асноўныя вехі жыцця краіны, рэспублікі, узнаўляюць і мірную стваральную працу савецкіх людзей, і цяжар аднаўлення разбуранай вайной гаспадаркі.

З твораў аб перажытым у гады вайны і пасляваенныя гады глыбокім пачуццём смутку і гневу вызначаецца паэма П. Броўкі «Голас сэрца», прысвечаная памяці маці паэта, спаленай фашыстамі ў лагеры смерці Асвенціме. Паэт горача заклікае людзей быць пільнымі, змагацца за мір, супраць вайны:

Сёння імкнёмся насустрач
мы зорам,
Сёння не стрэльбамі ў свеце
гаворым,
З сэрцамі сэрцы ўзнімаюць
размовы.
Сёння магутныя нашыя словы
Скрозь над зямлёю
праменнямі свецяць:
— Мір ва ўсім свеце! Мір
ва ўсім свеце!

Як сугучны гэтыя словы нашаму часу, нашаму бурнаму XX стагоддзю!

Адной з цэнтральных тэм творчасці П. Броўкі была тэма дружбы народаў. Дастаткова нагадаць яго раман «Калі зліваюцца рэкі», у самой назве якога закладзена глыбокая сімвалічная ідэя: рэкі зліваюцца тады, калі расце і мацнее дружба і брацтва народаў, «сям'і вялікай, вольнай, новай». Вельмі трапна гэтую якасць паэзіі і прозы П. Броўкі адчуў і ўлавіў Пімен Панчанка, яго сабрат па пяру: «Калі раскласці карту свету і пазначыць сцяжкамі тыя мясціны, пра якія пісаў Пятрусь Броўка, сцяжкоў было б густа: Масква, Ленінград, Кіеў, Канію, Паронна, Ківач, Петразаводск, Бухарэст, Чорнае мора, Дунай, Марава, Будапешт, Варшава, Міхайлаўскае, Вільнюс, Лондан, Кунцава, Ташкент, Амерыка, Прага, Енісей, Тбілісі і многа, многа іншых краін, гарадоў, вёсак, гор, рэк...». Вось яны, абсягі сапраўднай літаратуры, высокай паэзіі, чыстай, як крышталь, жывой, трапяткой, адухоўленай, народжанай самім жыццём!

Петруся Броўку заўсёды хвалявала тое, чым жыла краіна: і велічныя справы, і надзённыя клопаты савецкіх людзей. Ён сам неяк вельмі трапна адзначыў, што яму «да ўсяго ёсць справа». Ужо самі назвы твораў паэта гавораць аб гэтым: «У роднай хаце», «Хлеб», «Дарога жыцця», «Думы пра Маскву», «Бацькаў кут», «Заўсёды з Леніным», «Высокія хвалі», «А дні ідуць», «Сляды», «І ўдзень, і ўночы», «Між чырвоных рабін», «Калі ласка». Большасць з іх — своеасаблівы дыялог паэта-грамадзяніна з самім сабой, са сваім сэрцам, сваім сумленнем.

Так, кожны чалавек павінен пакінуць свой след у жыцці, у працы. Пакінуў яго і вялікі паэт, чалавек вялікай душы і чулага сэрца Пятрусь Броўка. Жывое слова яго паэзіі сёння даходзіць да сэрца чытача на ўсіх неабсяжных прасторах нашай Радзімы. Палымяны голас паэта гучыць сёння з трыбун чытацкіх канферэнцый, у студэнцкіх аўдыторыях, школах, на фабрыках і прадпрыемствах, гучыць там, дзе спрачаюцца «аб месцы паэта ў рабочым страі», дзе любяць і шануюць сапраўдную паэзію, сапраўдную літаратуру.

Пятрусь Броўка быў вядомы нашай прамадскасці не толькі як паэт, празаік. Амаль дваццаць гадоў працаваў ён старшынёй праўлення Саюза пісьменнікаў БССР і нямала зрабіў для выхавання маладых пісьменнікаў, для развіцця беларускай літаратуры. Пасля нядоўгага перапынку, адсвяткаваўшы 60-гадовы юбілей, Пётр Усцінавіч становіцца галоўным рэдактарам Беларускай Савецкай Энцыклапедыі. З гонарам нёс ён і высокія абавязкі члена ЦК КПБ, дэпутата Вярхоўнага Савета СССР, сакратара праўлення Саюза пісьменнікаў СССР і інш.

Бягуць гады... Сівізна пакрывае нашы скроні, на змену юнацтву прыходзіць сталасць. Нас пакідаюць дарагія і блізкія людзі, мудрыя настаўнікі жыцця. Але бессмяротным застаецца тое вечнае, што нарадзілася пад пяром сапраўднага майстра, што належыць будучым пакаленням. Так і спадчына Пятра Усцінавіча Броўкі, нашага сучасніка, застанецца для ўсіх на гады і дзесяцігоддзі.

В. СМЫКОЎСКАЯ,
дацэнт кафедры беларускай літаратуры.

Гэты здымак быў зроблены ў час наведвання Петрусём Броўкам нашага універсітэта. Многія студэнты і выкладчыкі набылі творы народнага паэта і ўзялі ў яго аўтографы.

Фота **У. Каваленкі.**

СЛОВА ПРА ПЕСНЯРА

Любімы пісьменнік... У кожнага ён свой, непаўторны, адзіны. У мяне таксама. Наўрад ці ўспомню сёння, калі гэта пачалося. Магчыма тады, калі яшчэ вучаніцай у V класе пазнаёмілася з яго цудоўным вершам «Дэкрэт Леніна». Тады ж і прыйшло да мяне новае разуменне творчасці паэта, калі чытала яго цудоўныя вершы «Каваль», «Маладым таварышам» «Як ліст дубовы...».

Пазней я даведалася, што свядомы і жыццёвы шлях гэтага чалавека пачаўся з працоўных будняў і вёў праз суровыя, але шчаслівыя дарогі савецкага жыцця, савецкай рэчаіснасці.

Што ж прываблівае мяне ў ім, у кнігах яго, якія мяне так хвалююць і заўсёды прыходзяць як сапраўднае адкрыццё? Чым блізкі і дарагі мне сёння Пятрусь Броўка? Мне здаецца, што менавіта гэтай сваёй прыналежнасцю да народа, роднай краіны, глыбокім усведамленнем неабходнасці служыць яму ўсімі сіламі душы і сэрца:

Дык не шапчы мая бярозка,
У ліпнёвы вечар мне не
сумна —
Вітаю свету новы росквіт
І Беларусь, маю красуню!

Так, П. Броўка ўвайшоў у нашу літаратуру з тэмай Бацькаўшчыны, Радзімы-Беларусі, песняром якой ён з'яўляўся на працягу ўсёй сваёй творчасці. Гэта яна, Беларусь, давала яму сілы ў радасці і ў горы, гартавала мужны голас паэта ў суровыя дні вайны, рабіла яго патрабавальным і мужным у першыя пасляваенныя гады, лірычным і ўсхваляваным у 60-ыя і 70-ыя гады. Таму найбольш светлыя і шчырыя песні П. Броўка праспяваў таму чароўнаму кутку, што завецца Ушаччынай:

Мы на гэтай зямлі,
Што крывёю бацькоўскай
аздоблена,
Не кідаем старога
Жыцця ні сляда, —
Мы павінны зрабіць,
Што вякамі было недароблена,
Нават песні зламжыць,
Якіх свет не складаў.

Гэтыя словы напісаў паэт у 1933 г. Але як сугучны яны сёння нам, моладзі 80-ых!? Гэта да нас звяртаецца паэт у адным са сваіх філасофскіх вершаў «Сляды»:

Вы выйшлі ўдалеч, маладыя,
Вам доўга крочыць праз гады,
Не забывайцеся ж, якія,
Вы пакідаеце сляды.

Ці ж не адчуваецца ў гэтых словах народнага песняра вера ў творчыя сілы моладзі Краіны Саветаў, ў наш розум і справы, якія прынясуць карысць людзям, Радзіме?! Такой палымянай, светлай верай і гарачым аптымізмам сёння блізкі і дарагі нам Пятрусь Броўка.

Родная зямля заўсёды натхняла паэта. Калі ў спаленую і разбураную Беларусь вярталіся яе сыны, вярнуўся і Пятро Усцінавіч, вучоны, грамадскі дзеяч, паэт-грамадзянін. Вярнуўся, каб славіць «час урачысты і новы», узначальваць Саюз пісьменнікаў Беларусі, каб пісаць новыя творы. Яго пасляваенная творчасць — гэта ўзнёслая і радасная песня ўслаўлення Радзімы, партыі, непарушнай дружбы народаў-братоў. Як радаваўся ён, які так шчыра любіў свой родны край, калгасным нівам, высокім ураджаям, як ганарыўся поспехамі рэспублік-сясцёр! Можа таму такімі хвалюючымі былі і яго творы пра Беларусь сучасную, калгасную, індустрыяльную, прасякнутыя ўсё той жа палымянай верай у свой край, яго народ.

Паэт ганарыцца працоўнымі поспехамі сваёй рэспублікі, ён разам са сваім народам на рыштаваннях новабудоўляў, на калгасных палетках, у светлых і прасторных студэнцкіх аўдыторыях. Гэтай сваёй блізкасцю да народа, зямлі, што ўзгадавала яго, да нас, моладзі, сёння блізкі і дарагі нам Пётр Усцінавіч.

Пятрусь Броўка валодаў шчаслівым талентам — талентам чалавечнасці, выключнай дабрыні і сардэчнасці, якія моцна прываражвалі кожнага, хто сустракаўся з ім. Ён штодзённа, штогчасна жыў справамі і клопатамі роднага народа і роднай партыі:

Быць камуністам —
Шчырай працай
Ісці ў радах перадавых.
Быць камуністам —
Быць змаганцам
За светлы лёс людзей усіх!

І ці не таму суджана гэтаму пісьменніку доўгае жыццё ў памяці народа, ці не таму будуць звяртацца да яго творчай спадчыны ўсё новыя і новыя пакаленні чытачоў, што яна належыць сёння не толькі нам, беларусам?! Яна належыць яго ўдзячным нашчадкам, належыць усяму чалавецтву.

Святлана РОГАВА,
студэнтка гр. БР-11 гістфіла.

ДА ЎВАГІ КУРАТАРАЎ І ПАЛІТІНФАРМАТАРАЎ!

I. ПЫТАННІ ПАЛІТЫЧНАГА ЖЫЦЦЯ

У чэрвені рэкамендуецца правесці палітычныя інфармацыі і гутаркі на тэмы:

1. **Адзінства слова і справы — аснова поспеху.**

У аснову палітінфармацый і гутарак пакласці ацэнкі, вывады і задачы, выказаныя Генеральным сакратаром ЦК КПСС М. С. Гарбачовым на сустрэчы з актывам Ленінградскай партыйнай арганізацыі (гл. «Правду» за 18 мая г. г.).

2. **Выкараніць п'янства** (Аб паўсюдным ажыццяўленні ў калектывах працоўных і па месцы пражывання комплексу арганізацыйных, адміністрацыйна-праваных і выхаваўчых мер, накіраваных на рашучае выкараненне п'янства і алкагалізму).

У палітінфармацыях і гутарках рэкамендуецца выкарыстоўваць прынятыя ЦК КПСС, Саветам Міністраў СССР, Прэзідыумам Вярхоўнага Савета СССР і Прэзідыумам Вярхоўнага Савета БССР дакументы аб мерах па пераадоленню п'янства і алкагалізму (гл. «Правду» за 17 мая, «Известия» за 18 і 23 мая, «Советскую Белоруссию» за 21 мая г. г.).

II. ПЫТАННІ ЭКАНАМІЧНАГА ЖЫЦЦЯ

3. **Памнажаць сілу спаборніцтва** (Аб шырокай падтрымцы працаўнікамі гарадоў і вёсак рэспублікі патрыятычнай ініцыятывы перадавых калектываў, якія прынялі павышаныя сацыялістычныя абавязацельствы па дастойнай сустрэчы XXVII з'езда КПСС).

Матэрыял публікуе газета «Звязда». Гл. таксама пастановы ЦК КПБ — «Аб рэспубліканскім сацыялістычным спаборніцтве за дастойную сустрэчу XXVII з'езда КПСС», ЦК КПБ, Савета Міністраў БССР, Белсаўпрофа і ЦК ЛКСМБ — «Аб разгортванні рэспубліканскага сацыялістычнага спаборніцтва за дасягненне найвышэйшых вынікаў у вытворчасці жывёлагадоўчай прадукцыі». («Советская Белоруссия» за 14 і 19 мая г. г.).

4. **Ахова навакольнага асяроддзя, рацыянальнае выкарыстанне прыродных багаццяў — справа ўсіх і кожнага** (Да Сусветнага Дня аховы навакольнага асяроддзя — 5 чэрвеня).

Матэрыял апублікаван у часопісе «Агитатор», № 9 за 1985 г.

III. ПЫТАННІ КУЛЬТУРЫ І КАМУНІСТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ

5. **Атэізм і духоўная культура савецкіх людзей** (Аб фарміраванні сродкамі духоўнай культуры навукова-атэістычнага светапогляду ў савецкага чалавека, аб уплыве атэізму на развіццё свядомасці і сацыяльнай актыўнасці асобы).

Матэрыял апублікаван у часопісе «Агитатор». № 8 за 1985 г. Гл. таксама газету «Советская Белоруссия» за 23 і 24 мая г. г.

IV. ПЫТАННІ МІЖНАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ І ПАЛІТЫЧНАГА ВЫКРЫЦЦЯ ІМПЕРЫЯЛІЗМУ

6. **У інтарэсах усеагульнага міру** (Аб паслядоўных намаганнях СССР і Індыі па ўсебаковаму развіццю і ўмацаванню савецка-індыйскіх адносін на карысць народаў дзвюх краін і ў інтарэсах усеагульнага міру).

Матэрыялы публікуюць цэнтральныя і рэспубліканскія газеты.

7. **«Зорныя войны»: міфы і рэальнасць** (Небяспека для лёсу чалавецтва амерыканскай праграмы «зорных войнаў»).

Матэрыял публікуе газета «Звязда», гл. таксама часопіс «Агитатор», № 9 за 1985 г.

НА ЎСЁ ХАПАЕ ЧАСУ

НА ЭКАНАМІЧНЫМ факультэце, бадай, не знойдзецца такога чалавека, хто б не ведаў старшага навуковага супрацоўніка кафедры эканоміі працы Эму Іванаўну Лізараву. За адзінаццаць гадоў работы ва універсітэце яна заваявала шырокае прызнанне і аўтарытэт сваім працалюбствам, сціпласцю, душэўнай дабратой.

Працалюбства выхавалася ў Эмы Іванаўны яшчэ ў дзяцінстве, на якое выпалі цяжкія ваенныя і пасляваенныя гады. Жыла і вучылася тады ў Свярдлоўскай вобласці. Пасля заканчэння семігодкі паступіла і з адзнакай закончыла Свярдлоўскі машынабудаўнічы тэхнікум імя С. Арджанікідзе. Затым—вучоба на механічным факультэце Уральскага політэхнічнага інстытута.

Першыя працоўныя гады Э. І. Лізаравай прайшлі на Урале, на заводзе «Уралэлектрацяжмаш», дзе яна зарэкамендавала сябе высокакваліфікаваным спецыялістам, прайшла шлях ад радавога інжынера да начальніка бюро арганізацыі вытворчасці і НАП аддзела галоўнага тэхнолага. Эма Іванаўна была ўзнагароджана Ганаровай граматай Цэнтральнага праўлення навукова-тэхнічнага таварыства энергетычнай прамысловасці на ўсесаюзным конкурсе імя Г. М. Кржыжаноўскага як адна з аўтараў «Праекта рэканструкцыі і комплекснай механізацыі цэха пральных машын завода «Уралэлектрацяжмаш».

Ужо амаль два дзесяцігоддзі працоўная дзейнасць Эмы Іванаўны звязана з Гомелем, спачатку на заводзе «Гомсельмаш», а пазней — з нашым універсітэтам.

На кафедру эканомікі працы Э. І. Лізарава прыйшла з багатым практычным вопытам і дакладна акрэсленым навуковым напрамкам — удасканальванне арганізацыі вытворчасці і працы. Адна з найбольш характэрных рыс для яе — бачыць вынікі ўкаранення сваіх навуковых распрацовак. Менавіта таму на працягу ўсіх 11 гадоў ва універсітэце яна плённа супрацоўнічае з Гомельскім заводам пускавых рухавікоў. Пад яе кіраўніцтвам выкананы і ўкаранёны ў вытворчасць такія важныя распрацоўкі як арганізацыя і нарміраванне працы рабочых з улікам псіхалагічных і сацыяльна-гігіенічных фактараў, сістэма кіравання вытворчасцю па вопыту ВАЗа, удасканальванне арганізацыі і аплаты працы ў брыгадах асноўнай і дапаможнай вытворчасці і інш. Глыбокія даследаванні, праведзеныя па пытаннях ацэнкі эфектыўнасці работы брыгад, у цяперашні час паспяхова апрабіруюцца на 47 прадпрыемствах Гомельшчыны пры падвядзенні вынікаў агляду-конкурсу «На лепшае прадпрыемства брыгаднай арганізацыі і стымулявання працы».

Па выніках навуковых даследаванняў Э. І. Лізарава апублікавала 46 навуковых прац. Эканамічны эфект ад укаранення ў вытворчасць навуковых распрацовак, выкананых пры яе ўдзеле, перавышае 500 тысяч рублёў.

Шмат энергіі і часу аддае Эма Іванаўна выкладчыцкай рабоце. Яе лекцыі любяць усе студэнты, бо яны вызначаюцца даходлівасцю выкладання, лагічнай завершанасцю, заўсёды звязаны з практыкай прамысловай вытворчасці. Э. І. Лізарава—аўтар шматлікіх метадычных распрацовак, якія сталі вынікам укаранення навуковых даследаванняў ў вучэбны працэс.

У Гомелі і вобласці ведаюць Э. І. Лізараву як адну з самых актыўных членаў абласной арганізацыі таварыства «Веды». За гады працы ва універсітэце яна прачытала для працоўных Гомельшчыны звыш 500 лекцый.

Адначасова з навуковай і педагагічнай дзейнасцю Эма Іванаўна выконвае разнастайныя грамадскія даручэнні. Яна з'яўляецца намеснікам старшыні савета майстроў пры секцыі навукова-тэхнічнага прагрэсу абкома КПБ, кіраўніком раённага семінара прапагандыстаў па курсу «Калектыўныя формы арганізацыі працы. Брыгадны гаспразлік», намеснікам старшыні прафсаюзнага бюро факультэта.

За плённую працу Э. І. Лізарава ўзнагароджвалася Ганаровай граматай Мінвуза БССР, была ўдастоена нагруднага знака «Ударнік Х пяцігодкі», мае шмат іншых заахвочванняў.

Нельга не сказаць і аб тым, што Эма Іванаўна — выдатная маці, добрая гаспадыня. Яна выгадавала трох дачок, знаходзіць час для цікавых падарожжаў па краіне, любімых заняткаў — вязання і вышыўкі. Яе работы неаднаразова дэманстраваліся на разнастайных выстаўках.

4-га ліпеня Э. І. Лізаравай спаўняецца 50 гадоў. Ад імя калектыву эканамічнага факультэта мы горача віншуем Эму Іванаўну з юбілеем. Жадаем ёй моцнага здароўя, шчасця, новых творчых поспехаў у навукова-даследчай і вучэбна-выхаваўчай рабоце.

У. АРЭШЧАНКА,
дэкан эканамічнага факультэта;
Л. ЛАЗУЧЭНКАВА,
старшыня прафбюро факультэта.

абароны дзяцей

РАЗАМ ВЕСЕЛА ЖЫВЕМ!.. Фота А. Рудчанкі.

Конкурсы

КАМАНДАЙ—ДРУГІЯ

На базе Беларускага дзяржаўнага інстытута фізічнай культуры праведзен конкурс па тэорыі і методыцы фізічнага выхавання II тура Усесаюзнай алімпіяды «Студэнт і навукова-тэхнічны прагрэс». У ім прынялі ўдзел студэнты 3-га курса ІФК, факультэтаў фізічнага выхавання з Брэста, Віцебска, Магілёва і ГДУ.

У праграму конкурсу ўваходзіла пісьмовае заданне па раздзелу рухальныя (фізічныя) якасці і методыка іх развіцця і вуснае — па раздзелу асноўныя напрамкі ў фізічным выхаванні.

Гонар нашага універсітэта на конкурсе абаранялі трэцякурснікі факультэта фізвыхавання А. Кавалёў, В. Сіроткін, А. Савіцкі, М. Папко, С. Азарэвіч. Гэта права яны заваявалі па выніках I тура алімпіяды.

У асабістым заліку на рэспубліканскім конкурсе глыбокія веды і высокую тэарэтычную падрыхтоўку па тэорыі і методыцы фізічнага выхавання паказаў наш студэнт В. Сіроткін. Ён заняў чацвёртае месца. Наступныя за ім месцы дасталіся адпаведна М. Папко, А. Кавалёву, С. Азарэвіч.

У агульным заліку каманда ГДУ заваявала другое месца і ўзнагароджана граматай Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР.

А. СЕМІКОЦ,
навуковы кіраўнік каманды, дацэнт.

ВЫКЛАДЧЫКІ — СТУДЭНТАМ

АДКАЗАЛІ НА ПЫТАННІ

У інтэрнаце № 2, дзе жывуць будучыя матэматыкі, адбылася сустрэча студэнтаў з выкладчыкамі кафедры палітычнай эканоміі на вечары «Палітэканомы за круглым сталом».

За некалькі тыдняў да сустрэчы студэнты сабралі пытанні, на якія хацелі пачуць адказы выкладчыкаў. На іх адказвалі загадчык кафедры палітэканоміі дацэнт У. Ф. Бондараў, намеснік сакратара парткома ГДУ па ідэалагічнай рабоце Г. Д. Ветлугаеў, дацэнт У. С. Дайнека, асістэнт А. М. Окрут.

У асноўным студэнтаў цікавілі міжнародныя, эканамічныя і іншыя адносіны паміж сацыялістычнымі і капіталістычнымі развітымі краінамі, пытанні ўнутранай і знешняй палітыкі нашай дзяржавы.

Студэнты пачулі падрабязны расказ аб адносінах паміж СССР і ЗША, краінамі блока НАТО, аб канфлікце паміж Іранам і Іракам, атрымалі магчымасць больш поўна разабрацца ў пытаннях выканання Харчовай праграмы ў краіне, у нашай рэспубліцы і інш.

З цікавасцю былі выслуханы адказы на пытанні аб асаблівасцях выкарыстання дасягненняў навукі і тэхнікі ў СССР, у чым заключаецца перавага сацыялізма па выкарыстанню дасягненняў НТР, якія задачы стаяць перад нашым грамадствам па больш хуткаму іх выкарыстанню для павышэння дабрабыту працоўных.

У канцы сустрэчы дацэнт Г. Д. Ветлугаеў адказаў на пытанні, якія датычыліся паўсядзённага студэнцкага жыцця.

Студэнты шчыра дзякавалі выкладчыкам кафедры палітэканоміі, выказалі пажаданне праводзіць такія сустрэчы як мага часцей.

І. ВАСІТАВА,
А. БАЗЫЛЕВА,
студэнткі матэматычнага факультэта;
А. ОКРУТ,
асістэнт кафедры палітэканоміі.

![СПОРТ]

СПОРТ

ПАВЫШАЦЬ МАЙСТЭРСТВА

Закончыліся спаборніцтвы па баскетболу, якія ўваходзяць у праграму круглагадовай універсіяды. Сярод мужчын па-за канкурэнцыяй былі студэнты факультэта фізвыхавання. Другі радок у турнірнай табліцы занялі будучыя эканамісты. На наступных месцах адпаведна каманды матэматычнага, фізічнага і гісторыка-філалагічнага факультэтаў.

Сярод жаночых каманд зладжанай гульнёй вызначыліся студэнткі эканомфака. Яны і сталі пераможцамі. За наступныя прызавыя месцы напружаная барацьба разгарнулася паміж баскетбалісткамі гістфіла, факультэта фізвыхавання і матфака. У адпаведным парадку яны размясціліся ў турнірнай табліцы. Замкнула яе каманда фізічнага факультэта.

Спаборніцтвы дазволілі выявіць нямала здольных спартсменаў. Аднак у цэлым іх майстэрства, тэхніка-тактычныя навыкі, асабліва ў дзяўчат, знаходзяцца яшчэ на нізкім узроўні. Гэты прабел можна ліквідаваць толькі пры ўмовах рэгулярных, настойлівых трэніровак.

Б. ЦАРЫКАЎ,
галоўны суддзя спаборніцтваў, суддзя міжнароднай катэгорыі.

АБАРАНЯЛІ ГОНАР ГОМЕЛЬШЧЫНЫ

У Віцебску адбыліся спаборніцтвы на Кубак БССР па спартыўнай гімнастыцы. За ганаровы прыз змагаліся зборныя калектывы ўсіх абласцей і сталіцы рэспублікі. Пад флагам зборнай каманды Гомельшчыны выступалі тры студэнты нашага універсітэта.

Уладальнікамі Кубка сталі гімнасты г. Мінска. Другое месца дасталося віцябчанам. Трэцімі прызёрамі спаборніцтваў сталі гамяльчане. Найбольшы ўклад у іх поспех унеслі студэнты ГДУ: другакурснік фізічнага факультэта Аляксандр Ляшкоў, а таксама Аляксандр Вярба і Віктар Кавалёў з факультэта фізвыхавання.

В. СІСЬКОЎ,
старшыня спортклуба ГДУ.

Прапануе кнігарня

САЛЮТ, ФЕСТЫВАЛЬ!

Да XII Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў у Маскве рыхтуюцца паўсюдна: у працоўных камсамольскіх калектывах, студэнцкіх аўдыторыях. Праводзяцца тэматычныя вечары, гутаркі, афармляюцца кніжныя выстаўкі. З адной з іх вы можаце пазнаёміцца ў кніжным магазіне № 19 па вуліцы Савецкай, 106. Прадстаўленая на ёй літаратура прысвечана XII Сусветнаму фестывалю, міжнароднаму камуністычнаму і маладзёжнаму руху:

Ф. Кузняцоў. Свет, час і ты. — М. «Молодая гвардия», 1984.

Сусветны камуністычны рух. Пад рэд. В. Загладзіна. — М., Палітвыдат, 1984.

В. Ламейка. Новае мысленне ў ядзерны век. — М., «Международные отношения», 1984.

А. Лаўрынчукас. Каўбоі істэрыі і перамога розуму. — М., «Правда», 1984.

В. Яромін. Моладзь у гады Вялікай Айчыннай вайны. — М. «Мысль», 1984.

Н. ШАТОН,
прадавец магазіна.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта выказваюць глыбокае спачуванне старшыні прафкома студэнтаў КОЛТЫШАВАЙ Надзеждзе Іванаўне з выпадку напаткаўшага яе гора — смерці БАЦЬКІ.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта, кафедра філасофіі выказваюць глыбокае спачуванне асістэнту ЛАМЧАНОЎСКАМУ Канстанціну Канстанцінавічу з выпадку напаткаўшага яго гора — смерці БАЦЬКІ.

Дэканат і прафбюро гісторыка-філалагічнага факультэта, кафедра рускага, агульнага і славянскга мовазнаўства выказваюць глыбокае спачуванне старшаму лабаранту КУРДЗЕСАВАЙ Нэлі Андрэеўне з выпадку напаткаўшага яе гора — смерці БАЦЬКІ

«Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ и профкомов Гомельского государственного университета (на белорусском языке), Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.
Наш адрас: вул. Савецкая, 104, п. 3-11, т. 57-16-52.
Аз. 22427
Заказ 2151